

Om det at vandre ind til det væsentlige i livet

"Mine pilgrims-fremskridt har bestået i, at jeg måtte klatre ned ad tusind stiger, indtil jeg kunne række min hånd ud og nå den lille jordklump, som jeg er."

Psykolog og forfatter Carl Gustav Jung

I maj måned 2016 tog jeg på min første pilgrimsvandring i Danmark. Jeg vandrede rundt om øen Mors sammen med 67 andre vandringsmænd og damer. Bosiddende i USA havde jeg længe været på udkig efter en eller anden rute i Europa som kunne bruges i pilgrimsøjemed. Siden jeg var katolik overvejede jeg længe at gå på Caminoen til Santiago del Compostella, men jo mere jeg undersøgte forholdene i Spanien, jo mindre lyst fik jeg. Der var simpelthen for mange mennesker som inspireret af filmen "The way" flokkedes mod den spanske rute. Jeg læste om overfyldte vandrerhjem, grupper af højrøstede pilgrimme med mobiltelefonerne gående uafbrudt, og om de slemme loppe problemer på sovesalene. Det lød bare ikke så charmerende. Så var det at jeg en dag i Kristelig Dagblad fik øje på et eller andet om "Pilgrim Mors," en dansk pilgrimsvandring rundt om den skønne ø i Limfjorden. Jeg gik ind på deres hjemmeside og blev straks forelsket i hele projektet. Jeg læste at en folkekirkepræst, Benedicte Tønsberg havde forvandlet kystruten på Mors til en pilgrimsvandring som kun tog 7 dage at gennemføre. Helt perfekt for hvad jeg søgte efter. Jeg satte mig i forbindelse med Benedicte og hendes lokale

hjælpere. Til min store forbavselse så kostede hele arrangementet kun omkring 500 dollars (omkring 3000 Kr.) Det kunne jeg sagtens klare og varigheden for hele vandringen var bare perfekt.

Jeg fløj fra Seattle over Island til KBH og sluttede mig til en flink medvandrer og pilgrim fra Rungsted som havde indvilget i at dele køreturen til Karby på Mors.

Hvoffor pilgrimsvandring i det hele taget? Det havde jeg endnu ikke svaret på, men jeg var alligevel overbevist om at det var det jeg skulle. Det viste sig at jeg var den eneste pilgrim som kom fra udlandet. Alle andre var enten jyder eller sjællændere. Det passede mig fint. Jeg kunne i ro og mag genopfriske mit danske sprog. Selvom der var et par nysgerrige hoveder allerede den første dag så havde jeg fornemmelsen af hurtigt at falde til blandt alle de andre nyankomne vandrere.

Den næste dag startede vi fra Karby præstegård og et solidt morgenmåltid med tilhørende morgen snaps ud på ruten. Hver dag vandrede vi mellem 20 til 25 kilometer langs stranden og imellem skov og bakker. Vi lyttede til fuglesangen som var helt intens i det tidlige forår. Vi hoppede i Limfjordens kølige vande når vi kunne se vores snit til det. Vejret var med os og stemningen var høj. Om natten sov vi i forsamlingshuse eller på campingpladser, på skoler eller lignende. Som vi gik der på stranden hver dag begyndte der at danne sig et mønster. Med jævne mellemrum ville den ene eller anden stille og roligt vandre op ved siden af mig og spørge mig hvoffor i alverden jeg dog var kommet hele vejen fra USA

bare for at gå omkring Mors. Så ville jeg naturligvis venligt svare at det var da ikke så mærkeligt for jeg rejste alligevel så ofte til Danmark for at besøge familie. Nå, det var da så et tilfredsstillende svar. Hver dag gentog scenen sig, og jeg begyndte at forstå at der var noget andet bag spørgsmålet. I grunden var det et spørgsmål jeg havde stillet mig selv uden at være istand til at svare på det. Først på den syvende og sidste dag gik det op for mig hvad det rigtige svar var. Jeg var kommet til Mors for som Carl Jung udtrykte det, at klatre ned ad tusind stiger, for at glemme alt det jeg troede jeg var, for at opdage at jeg var bare et menneske ligesom alle de andre pilgrimme som jeg vandrede med. Dagligt at modtage deres venlighed og omsorg, deres "jammen voden' ka det vaer at do kommer helt fra USA for at gå omkring Mors" spørgsmål. I det hele taget at være accepteret i et vandrende fælleskab hvor alle var på samme fod så at sige, var en oplevelse til eftertanke og det svar jeg søgte.

Jeg tog tilbage til USA med mange rige oplevelser fra vores "Pilgrim Mors" tur. De skønne dage med en kæmpe flot nordjysk himmel. De lange drøje vandringer langs stranden omkranset af gigantiske Mo-ler bakker. Den sydlige del af øen med sine grønne bøgeskove for ikke at glemme de mange middelalder kirker vi besøgte langs vores vandring. Pilgrimsrejsen var ikke så meget kirkelig eller særlig religiøs, men den var så sandelig en dyb åndelig oplevelse. Jeg kan kun opfordre alle som ønsker at opleve en pilgrimsvandring til at prøve denne skønne tur. For mere information, kig på Youtube videoen. Pilgrim Mors 2016.